

særegne Grunde, hvorfor Obligationerne kunne blive hos Faderen, skulde være noget Ngt, som ikke allerede følger af den nu bestaaende Lovgivning, saa burde disse særegne Grunde være nærmere angivne i Loven. Udvalget har efter nogle Overveielse af Sagen troet, at det vilde være det Retteste at lade det hele Stykke udgaae, og altsaa i den Henseende lade det blive ved den nu bestaaende Lovgivning uden nogen Forandring, saa meget hellere, som det jo maa siges, at det egentlig ikke ligger for at tage den hele Materie, som man derved vilde gribe ind i, under Behandling ved denne Leilighed. Naar denne Bestemmelse udgaaer, vil det efter min Mening deraf være en Følge, at det for Fremtiden har sit Forblivende ved Reskriptet af 7de Februar 1794, saaledes at Skifteretterne ikke have nogen Ret til at lade den stiftende Fader beholde Andet end det faste og løse Gods, som er nødvendigt enten til hans Næringsdrift eller er uundværligt for ham til hans daglige Brug, naar han ikke kan skaffe sine umyndige Børn deres Arvelodder fuldt ubetalte i Papirer eller i Contanter. Dermed vil jeg ikke have paastaet, at det efter Reskriptet af 7de Februar 1794 i saadanne Tilfælde, hvor Faderen har en Næringsdrift, som er af den Natur, at den kræver en betydelig Driftscapital for at holdes i Gang, ikke af Skifteretten skulde kunne tillades ham at blive i Besiddelse af den contante Beholdning, og naar Skifteretten kan det, saa maa den naturligvis kunne gjøre det, hvadenten denne Beholdning maatte bestaae af Contanter, eller den maatte være indsat i en Bank, eller anbragt i Papirer; kun maa det fastholdes, at Principet er det, at Faderen kun kan beholde det, der udfordres til hans Næringsdrift. Men naar dette Princip fastholdes, saa synes det heller ikke at kunne gaae an at paabyde, at bestige Obligationer, som Faderen maatte beholde, skulde forsynes med en Forbudspaategning; thi derved vilde man jo let kunne forhindre Bedkommende i at gjøre den Brug af dem, som netop var tilfattet ved at lade dem forblive hos ham. Naar man saaledes som Stykket nu lyder, udtrykkeligt forudsætter, at de kunne blive hos Faderen, maa det der gives dem Forbudspaategning, har man derhos troet, at der kunde være Grund

til at befrygte, at man vilde give Anvendelsen af denne Bestemmelse en videre Udstrækning, end der kunde bestaae med den tidligere Lovgivning, og dette turde der dog ikke være nogen Anledning til at fremkalde. — Forslaget under Nr. 14 er, som det let vil sees, en reen Resolutionsforandring. — Forslaget under Nr. 15, som forandrer Ordet „Udgivelse“ til „Rundgjørelse“ vil vistnok findes at tilvebringe et correctere Udtryk. — Jeg har ikke omtalt det Endringsforslag, der er stillet af flere ærede Medlemmer af Thinget om et Tillæg til § 8, idet jeg vil afvente, hvad de ærede Forslagsstillerne maatte have at sige i den Henseende.

Reisfen: Jeg tillob mig ved denne Sags 2den Behandling at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke maatte være Anledning til i Slutningen af Lovforslagets § 8 at optage en Bestemmelse om, at der skulde tilkomme Laanebestyrelsens Medlemmer Reissegodtgjørelse, naar de havde at foretage Reiser i Anledning af Laanesager. Den ærede Ordfører yttrede sig noget tvivlende derom. Jeg anstaae det imidlertid for rettest, ikke da at forlænge Forhandlingerne ved yderligere at udtale mig om dette Spørgsmaal, der dog ikke forelaa til Afgjørelse dengang. Efterat jeg imidlertid havde set, at der ikke heller til denne Behandling af Udvalget var stillet noget Endringsforslag i den nævnte Retning, fandt jeg mig foranlediget til i Forbindelse med flere ærede Medlemmer selv at stille det nu foreliggende Endringsforslag om en saadan Godtgjørelse. Jeg yttrede mig ved forrige Behandling foreløbigt om Aarsagen til, at jeg ønskede en saadan Bestemmelse optagen, idet jeg fremhævede, at jeg fandt, at den vilde være correct og i Overensstemmelse med alle de Bestemmelser, som efterhaanden ere blevne vedtagne om Reiser, som foretages af Mænd i Anledning af communale Hverv, og hvorved der er tillagt dem Godtgjørelse for disse i forskjellig Grad. Jeg yttrede ved forrige Behandling i den Anledning Noget om Amtsraadsmedlemmernes Reiser, hvortil den ærede Ordfører bemærkede, at der, naar der blev tildeelt et Amtsraadsmedlem et Hverv i Laanebestyrelsen, jo ikke vilde kunne tilkomme ham Reissegodtgjørelse som Amtsraads-